

ESKADERRAPPORT SHETLAND 2007

30/6 Samling i Mandal. Oroligt väder dagarna innan, gjorde att alla var ganska trötta när dom kom fram. Två båtar var inte på plats vid samlingen.

Väderutsikterna för de kommande dygnen var dock mycket bra, så dag 2, söndag, gick vi 60 NM till Egersund. Först bleke o sol sedan allt mer ökande SE och härlig spinnaker-segling. En båt saknades fortfarande.

Dag tre, måndag, avgick vi 0800 mot Lerwick. Det regnade och blåste frisk SE 10-15 m/s. Väl på havet skingrades fältet ganska fort beroende på fart givetvis, men också på att vissa inte kunde segla plattläns då dom saknade spinnakerbom. Detta bör ingå i utrustningen på varje båt som gör längre semesterseglingar.

Efter ett ganska odramatiskt och snabbseglat dygn på havet började vinden avta från med början i öster. Detta gjorde att de båtar som seglat fortast låg kvar i vindbältet medan de som var längre österut fick snabbt avtagande vind, fältet spreds ytterligare. De första båtarna kom i hamn i Lerwick tisdag middag, den sista som gick samtidigt med övriga från Egersund kom på onsdag kväll. Vi var nu 12 av 13 båtar. Nummer 13 kom ytterligare två dygn senare, på fredag eftermiddag. Dom gick 1,5 dygn efter övriga från Egersund.

På grund av den snabba överseglingen var vi nu 4-5 dagar före programmet. Vi blev kvar i Lerwick dessa dagar, dels för att bese staden, men främst för att vänta in besättningsbyten. Eskadern gjorde stor uppmärksamhet. Det har nog aldrig vajat 13 svenska kryssarklubbsflaggor samtidigt i Lerwick. Tidningar, lokalradion etc. kom och gjorde intervjuer. Sista kvällen i Lerwick bjöd båtklubben på en fantastisk "reception"; gåvor från klubben, port of Lerwick och SXX utväxlades och allas förträfflighet prisades. Kvällen blev lång och intensiv.

Vi avgick lördag morgon med vattnet söderut efter bunkring. Vilken tid det tar att fylla diesel på tretton båtar. !!!!

Frisk W-lig vind och god gång i lä av land ner till ankarhamn vid syd-spetsen. Under natten ökar vinden och vi blir fast ett dygn i en SW-lig sommar-kuling, en nyttig erfarenhet för många att ligga på dragg i detta vädret. Ingen draggade, mycket tack vare våra effektiva ankarsegel.

Nästa morgon går vi mot Fair Isle i en västan på 10-12 m/s, en båt vänder tillbaka till Lerwick på grund av ett tappat propellerblad. Solen kommer fram och Fair Isle börjar komma ur havet. Vinden avtar och det blir en underbar dag på ön, gemensam middag på fågelstationen är bokad på kvällen och vi njuter av fågelliv och natur. Tillsammans med några brittiska och norska båtar slår vi besöksrekord i Fair Isle's lilla hamn, totalt 18 gästande båtar på en gång !!

Nästa dag bjuder på låga moln och frisk NW-lig vind. Vi skall segla de dryga 30 NM till St Ninias bay på Shetlands SW kust. Hård bidevind ger en snabb spridning på båtarna trots att de mindre avgått lite i förväg. De som inte kan ligga upp mot målet, tvingas slå mot väster för att undvika de ökända racen vid Sumborough Head.. När samtliga ankrat vid St Ninias gör vi en gemensam långpromenad på de vidsträckta hedarna ut mot Atlanten. Kvällen avslutas med vin och Evert Taube-allång på stranden. Höll på att glömma att mitt i vår sång kom en journalist som fått "larm" av lokalbefolkningen att vikingarna låg till ankars vid St Ninias, det blev nya intervjuer och fotografering.

Kommande dag bjöd fortfarande på hård bidevind-segling. Målet för kvällen var Skeld marina. Några av oss gick dock via Scalloway för att besöka Shetlands näst största stad och fylla på i förråden. Skeld är en underbar plats med underbara människor som driver marinan. Vi hade aviserat vår ankomst veckan innan och diskuterat hur vi skulle få plats för det är inte så stort.

Efter vårt möte med Skeld-familjen, hade man helt enkelt flyttat om på de permanent liggande båtarna, så alla svenskarna låg på samma ponton med el och vatten. Dagen avslutades med gemensam grillning, först utomhus men när temperaturen gick under tio grader så fortsatte kalaset i Skeldarnas klubbhus.

På morgonen slappar vi mest dels för att gårdagskvällen tog sin tribut men mest för att invänta rätt avgångstid för att inte ankomma nästa mål, Papa Stour; på allt för lågt vatten.

Seglingen upp längs kusten var rätt tråkig i avtagande NW vind och skvalpig sjö på grund av medström. Vid ankomsten till Papa Stour såg vi en stor brugd, säkert 5-7 meter lång som låg och lekte i vattenytan. När samtliga fått ankarfäste så blev det gummibåtsäkning i dom östra grottorna i solnedgången. På kvällen kalasade vi på humrar från Skeld.

Nästa dag åkte vi gummibåt i de fantastiska grottorna och labyrintherna på öns V och NW sida. Det var en av eskaderns absoluta höjdpunkter. På eftermiddagen var det skärgårdssegling till det lilla samhället Voe där vi blev två nätter pga att dom har en bra hamn, bra restaurang med pub, affär och inte minst på grund av att vi hade resans häftigaste regn över oss.

Efter två dagar i Voe seglade vi mot nord i en frisk NW-lig bris. Vi kommer till Ronas Voe, en djup fjord på det helt öde nordvästra Shetland. I Ronas Voe finns absolut inget mer än Shetlands högsta berg. Det besteg vi omväxlande i sol och dimma. Ankarplatsen är lite lurig, missar man lite blir det snabbt 35 meter djupt. En del provade, det är inte så bra....

Efter bergsbestigning och behövlig dusch och bad i det 12 gradiga vattnet kör vi motor i kvällssol mot Whale Firth på Yells västkust. Medström och sol gör de dryga 25 milen till en njutning. Whale Firth är en fantastisk ankarplats helt skyddad och omgiven av gröna kullar och ett få tal hus.

Vi vaknar till strålände sol och ett spegelblankt vatten, frukost i sittbrunn och avgång 0900 för att passa tidvattnet vid Storbritanniens och Shetlands nordligaste udde. Officiellt talar man ju om fyren Muckle Flugga som nordligaste punkten, men egentligen är det det lilla skäret North Stack som ligger strax NE om MF. Vi rundade bägge i nästan bleke och två knops medström,

Kursen sattes mot SW och det gamla fiskeläget Baltasund. B var hemort för svenska långa fiskare under många decennier under 1900 talet. Vi hade hyrt en buss och turistade runt på Shetlands nordö Unst. Vi besökte fågelcenter, båt- och hembygds museum, en borg samt Shetlands enda öl bryggeri – Walhalla. Bryggeriet låg i ett garage. Verksamheten blomstrade och växte, vi har dock smakat godare öl...Kvällen slutade på den gamla nedlagda flygbasens pub.

Nästa dag seglade vi undanvind för första gången sen vi kom till Shetland. Målet var ön Wahlsay som är ett av Shetlands största fiskesamhälle.

Slutet börjar närma sig och i fint väder seglar vi de sista 10 Nm till Out Skerries
Framme på OS togs vi emot av Alice o Gibby som vi känner sedan tidigare turer.
Tillsammans hade vi planerat en gemensam fest med öbor och seglare.

Först hade vi en egen avslutning i eskadern med plaketter och tal etc. Vi gick sedan upp till
öns gemensamma festlokal. Där bjöds det på ett fantastiskt grillbord där inget fattades.

Efter grillning blev det musik och dans till traditionell shetlands musik och en och annan
svensk schottis.

Festen pågick långt in på sena natten. Några båtar lämnade för att gå till Norge redan under
kvällen. Nästa dag skingrades eskadern, en del mot Orkney andra mot Stavanger, själva njöt
vi lugn och ro ytterligare några dygn på Shetland för att sedan gå hem via Fedje nord om
Bergen.

Fakta

Distans	550 NM eskader, plus ca 150 till Mandal och ca 600 hem från Shetland
Antal båtar	12-13.
Antal personer	35-40
Antal dagar	20 dagar
Antal hamnar	14
Nätter i hamn	19
Nätter till sjöss	1
Nätter på svaj	5

Haverier och bekymmer

Roderlagring

Tappade propellerblad

Läckage av olika slag - vatten från ovan, diesel från slangar och motorer.

Vatteninträngning i elektronik och kablar.

Viss brist på fendrar och långa tampar för förtöjning.

Ovana att ligga på svaj och lita på ankare.

Reflektioner

Vi hade satt ett tak på 10 (8+2) båtar, vi blev 11+2 på grund av det stora intresset, det var för många.

10 båtar hade varit lagom, lättare att hålla ihop både socialt och på havet, minsta var en Shipman 28 största en Malö 43.

Man bör försöka matcha grupper med likvärdiga segelegenskaper, när distanserna är så här långa, här skiljde det flera knop i fart och ibland 15 grader i höjd mot vinden.

20 dagar är nog för lång tid, 14-16 dar är nog optimalt, många hade bråttom hem på slutet. En båt valde att hoppa över avslutningsfesten, några stack på natten efter festen.

Eskaderledare

Bill, Marie-Louise o Fredrik Söderberg, ”CHESS”

Thomas, Annika, Emil o Lisa Svensson, ”WIPS X”